

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh čł khmana
Žiwnosć je.
Žiwa woda,
Klěž Bóh poda,
Wokřěw će F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

5. februara 1928

Bauzen

Čištoč a nakład Ssmolerjez knižicizkowczerne a knižarnje sap. družst. i wobm. ruk. w Budyschinje.
Wukhadža łóždu kóbotu a plarži bértlětnje 78 slotnych pjenježkow.

Septuagesima.

1. Kor. 6, 19, 20.

„Njewěsće wy, so wasche čžěło je templ hwjateho Du-
cha, kiž we waž bydli, kotrehož macže wot Boha a njejsće
hami hwoji? Přichetož wy scže droho kupjeni. Dha čžěsće
Boha na waschim čžěle a na waschim duchu, kotraž staj Bo-
žej“. —

Nasche čžěło templ Boži? Myšlimy tež. my tak wo
hwojim čžěle a mamy ho po tym? Někotry tak řudži: Bóndže-
li i naschim ludom tak dale w njepóžcziwošći a njeschwar-
nym žiwjenju, budže i nim kónz kaž se starym romskim lu-
dom! „Sjawne řu skutki čžěła, kotrež řu: mandželstwa řa-
manje, řurwarřstwo, njecžistošč, njepóžcziwošč“, tak piřa
Pawoł. To dyrbitmy tež wo naschim čžaku prajicž, přichetož
mjenowanym njepočinkam řluzi jich jara wjele w řjawnei
njehanbicžiwosći. Napschecžiwu jich řawjednistej mořy, kiž
wabi tež w naschim čžaku wořebje naschu młodžinu do hrěcha
njepóžcziwošč, napomina japořhtoł Pawoł a napomnamy
my i nim:

Sdalujće řo njehornošč! To dyrbicže, přichetož
njehornošč řanicžuje Božu wolu a dowjedže do řadławeho
řkaženja. To móžecže, přichetož řwjaty Duch, kiž je we waž,
je móžniřhi dnžli čžěło.

Póžcziwošč je řwjaty Boži porjad. „Wy scže droho ku-
pjeni. Dha čžěsće Boha na waschim čžěle a waschim duchu,
kotraž staj Božej“. Čžěło a duch staj Božej, Bóh je řeu
řtworił a je řeu řnjes a wobředžeř, my řmy řeho řařtořnizy,
wot kotryhž řebi řamolwjenje řada. Čžěło a ducha je řnjes,
na řchižu řwoju drohu řrej přřelawřhi, wuřwobodžil i po-

řlecža a i wotročžłowřta hrěcha, čžěło a duch dyrbitaj tež
řunu na wěčnej řražnosći džěl mēcž. Tak řtaj čžěło a duch
droho řupjene wobředženřstwo nascheho řnjesa řeluřa, na
řotrymž řo njehměny nihdy přřehřěřhicž. Wěsće dyrbi
řo přřirodženemu řnucžu a čžěłnej požadošči řeje prawo
řtacž, ale niz po čžěłnej woli čžłowjeka, ně řenož po řwjatej
Božej woli, a to tak, řo by i tym řdobom tamny wuřřofi du-
chowny řaměr a wotmyřł, i řotrymž Bóh řtwori čžłowjeka,
řwoje prawo měl. To pak řo řtanje w mandželřtwje. To je
řwjajř muřa a řony na čžaj řiwjenja. Kaž je mandželřstwo
řhula Boža, řo by čžłowjekl wuřnył, tak ma ředny řluzicž řru-
hemu w njehēbicžiwěj lubosći, tak je mandželřstwo řdobom
tež wot Boha nam řariene, řadžeržecž wřřitřko džiwje nje-
póžcziwe požadanje. — „Wy scže droho kupjeni. Dha čžěsće
Boha na waschim čžěle a na waschim duchu!“ „Přichetož
to je Boža wola, wasche wořwjećenje. Bóh nař njeje po-
wołal ř njecžistošči, ale ř řwjecženju“. „Wy njejsće řami
řwoji“, tak napomina Bože řłowo. To řłusčecže wy wřřitřy,
kiž řo njehanbujeće prajicž, čžěłne požadošče řu wřřak wot
řtworjenja řem do čžłowjekošč polořene a tak je přřirodne
prawo, po nich řo mēcž a čžinicž. To řłusčecže, kiž řebi řwě-
ricže prajicž: Šhtož se řwojim čžěłom čžinju, je moja wěž,
řa to njeřřym řikomu řamokwity. To řłusčecže, kiž wudawa-
cže: Wo hrěchu w tym nastupanju řana řecž byčž njemóže,
řenož wo řłupošči, řdnž řudžo w řjesměrnej njehornošči ře-
bi, řwojej řtrowosći, řwojemu řalřchemu řiwjenju, řwojej
čžěsći řřłodu nacžinja. Ow tak řaloko je i řřchecžijanjřtwom
nascheho čžaka přřiřřło, řo čžłowjeko řo njedadža wjazy
wot Božeho Ducha řwaricž, a řo „nočžedža wjazy řořumicž,

so bnyhu dobre czynili.“ Kac wjele je sašlepenych napšheczo sjawnym šwědczenjam šwjateho Boha, i kotrymiž wobkruca šwój porjad, iich pšhestupjenja šurowje domachpntajo. — To drje šmėmny prajicž: lėdom jedyn hrėch přėduje tak mőznje tule wėrnoścž: „Njemnycze šo, Bőh šo njeda sa šmėch mēcž“, kaž hrėch njecžistoścze, njehornoścze, kurwarštwu. Bėda je- notliwemu, bėda ludej, kiž ma tutón Boži porjad pózcžiwoscze sa šmėch! Roswólnoścž, cžėlna požadoścž je džiwi, žerawny woheń a hdžež šo tón i mozu šwjateho Ducha i cžašom nje- podužny, tam spőžera niž jenož dusche měr a cžėlnu šrowoscž iich wjele jenotliwych, ale šanicži tež šwójby, haj žyłe ludny. Hladajcze na šynny młodžėnzow a młodnych holzow, kiž šo sa- bnyhu i lohkej myšlu a njemőža i putow njehornoścze wjazny pucž namakacž. Sslabi, hubjeni, njewješokli, haj šawutleni džeja šwój pucž. Hladajcze na mandželštwu, womašane a škažene i njehornoścžu, na džėcži, kotrychž cžėlo a duch je šajė- dojcženny, šipry a šlabny pšches njehornoścž štaršich do man- dželštwu abo we nim! Pšchetož Bőh je šynny šurowny Bőh, kiž domachpnta wótzow hrėchi na džėczoch hacž do tšecžeho a do šchtwórtého štawa, — to šu žně, kiž žněju i pola cžėla. Njemnycze šo, Bőh šo njeda sa šmėch mēcž! Še trjeba wjazny dopokašmow, šo je pózcžiwoscž šwjatny porjad Boži, kotrehož pšhestupjenje je se žašoknym škaženjom? A kač hrima šlo- wo wšchėhomőzneho Boha na tnyh, kiž teptaja jecho šwjatny porjad i nohomaj. „Pšchetož to dyrbičje wy wjedžecž, šo ja- dyn kurwar, abo njecžisty, abo lašomny, kotryž je pšhibőžnik, nima herbstwo na Khrystušowym a Božim kralesštwje“. „Wonkach šu to pšny a cži kurwarjo“. Šbőžny chycž bnyč a w njehornoścži žiwy bnyč, šo mjes šobu wušamknje, kaž woheń a woda šo mjes šobu wušamknjetej. Ty prajicž: Kac wje- le je tajkich, na kotrychž njeye ničžo wot šudženja Božeho widžecž. Šchtőž tak rēcži, tón šynny: Bőh ma wulku šczerp- noścž, hacž šo cžłowješ njechaš wobrocžicž do noweho žiwje- nja. Nještanje-li šo to, dyrbi šhonicž: Bőh wė tež jecho se šwojim šudom namakacž. Jedyn šud Boži je sa wšchittkich, kiž pšhestupja jecho šwjatu wolu: „Cžescze Boha na wašchim cžėle a na wašchim duchu, kotrajž štaj Božej!“ — kiž šo štanje žyłe w potajnym. Bože pišmo rēcži wo cžėlnych lőšchtach, kiž napšhecžiwu dušchi wojuja. Ow žašokny šud, hdyž te pšchezo bóle dobywaja“. Tam dušcha pšchezo bóle šo šwojeho Boha a Šbőžnika šdaluje, tam žana modlitwa wjazny njeye! Žyłe duchowne žiwjenje je šajėdojcžene a je we wotrocžkowškej šlužbje cžėla. Šdobny nacžer, cžišta luboścž, wyšokle a na- dobne myšle w nim žaneho mēštna wjazny nimaja. Njemnycze šo, Bőh šo njeda sa šmėch mēcž. — Teho dla šdalujcze šo kurwarštwu a kőždy pomhaj, kaž wjele je w jecho mozy, šo by šo mőz njehornoścze šlamaš. Wy štaršchi, mējcze kėdžbu ša- mi na šebje a na pózcžiwoscž a cžištoścž wašchich džėcži na cžėle a na dušchi. Wy młodži: Šdalujcze šo kurwarštwu, kiž dušchu škašny; šjercze na kėdžbu šwoju cžescž, budžcze cžiscži a pózcžiwu w myšlach, šlowach a štuklach a cžescze Boha na wa- šchim cžėle a na wašchim duchu, kotrajž štaj Božej. Wy šcže droho kupjene wobšedžėnštwu wašchego Šbőžnika! Na njeho hladajcze a jecho prošcžje!

Šdalujcze šo kurwarštwu! To mőžecze, pšchetož Boži Duch, kiž je we waž, je mőznishy dnyli cžėlo. „Njewėšcze wy, šo wašche cžėlo je templ šwjateho Ducha, kiž we waž bydli, kotrehož macze wot Boha a njejcze šami šwoji? Wy šcže droho kupjeni“. Runjež šu tute šlowa najpriedny rēcžane, šo bnyhu nam žašoknu šamošwitoścž a šynšnu cžėžu hrėchow nje- hornoścze na šwėdomjo šladke, — šchtőž je cžini, tón šo pšhe- hrėšchi na templu Boha šwjateho Ducha, tón šazpiwa Šbőž-

nikowu tež sa njeho a sa jecho šhude hrėšchne cžėlo pšchelatu krej, — nam tola tute šlowa pošašuja tež praweho pomozni- ka, kiž mőže a chže nam pšchi bėdženju pšhecžiwu požadoścžam we naž a špytowanjam wot wonka dobnycž pomhacž, šwjateho Ducha. Njemol šo ničtő, šo mőhl šam se šwojeje mozy to došonjecž! Tyšazore powabjenja, žadoścž cžėla a žadoścž wo- cžow a hordoscž žiwjenja: šchtőž w nich njednyrbi padnyčž, tón dyrbi mēcž, šchtőž šdžerži jecho wutrobu šynnu. Bjes šwjate- ho Ducha njeye mőžno na tutym šwėcze, hdžež šo najhanibni- šche wėžny štawažu, hdžež wudawaja sa šamowėšte a šamo- rődne, haj sa nušne, šchtőž je tola šhłoštanja hődne pšchėstu- pjenje šwjateho Božeho porjada a Božeye wole; na tutym šwėcze, hdžež njehaja ničžo wjazny wjedžecž wo šamošwitoścži sa šwoje cžinjenje a woštajenje, hdžež nēkotry bjes šwėdomja tež druhého do šwojich džiwich žadoścžow a iich škaženja cžehnje, bjes šwjateho Ducha njeye mőžno na tutym šwėcze pózcžiwny woštacž! — Wón je we waž wšchittkich, pšchetož wy šcže šchčženi, jecho macze wot Boha sa najlėpšche šubło, kotrež mőhl cžłowješ šebi žadacž. Tuž wotamkujcze jemu pšchezo wjazny šwoje wutroby, wuprošcžje šebi jecho pšchezo šwėrni- šcho a nutrnisho w modlitwje: „Njesacžicž mje wot šwojeho woblicža a njewšmi šwojeho šwjateho Ducha wote mnje!“ A wón šwój hnadny štuk na waž došonja a wobdawu špyto- wanu dušchu, šo spőšnaje štrach, kiž šo bliži po wšchėlakim pucžu a na wšchėlake wašchje a praji: „Kac mőhl ja tajku wulku šłőcž cžinicž a pšhecžiwu Bohu šhrėšchicž?“ Šswjatny Duch wjedže naž pod Knješowny šchiz a pošašuje nam teho, kiž cžerpšechje tak njewurjekliwje cžėžko našchego hrėcha dla. Kac mőhl cžłowješ, hladajo na Knješa pošneho boloscžow, pšchincž na njehorne, njecžiste myšle a žadoścze? Kšchiz Jesu- šowny jemu je wohidne šcžini. Kac nēkotry je w mozy šchiző- waneho dobnš, došelž je šo šwjateho Ducha džeržak! Tón šwjasa jecho wutrobu we wėrje i Khrystušom, kiž je šebi jecho droho kupił a prajił: Šbőžni šu cži, kiž cžišteje wutroby šu; pšchetož woni budža Boha widžecž“. Potom je wőczko nje- šparne a wőtre, šo njeby šky njepšhecžel špizny dušchu šlepik. Potom pnta cžłowješ towarštwu i šhutnyhmi cžištnymi ludžimi a šo pošynlja w tutym towarštwje sa wojowanie: Tak dže do přėdka po cžištnym šnamjenju Jesušowym! Duch Boži, kiž je w naž, je šynnishy dnyli cžėlo! Šsu tajžny, kotrymž je šwėdomjo wobcžėžene, došelž šu šo i njehornoścžu womašali, ale nētk nošcha šrudobu a roškakže we wutrobje? Tež nam chže Duch i pomoznikom bnyč a wjedže naž pod šchiz i Jesušeš, kiž je waž droho kupił. Krej Božeho jehnecža wotmnye tež hrėšchnu mašanoścž njehorneho žiwjenja tnyh, kiž pšchindu se pošutu žlonika a prošcha: Knježe Jesuše, šmil šo na mni! — O šbőžne šlubjenje sa pózcžiwu wutroby: Woni budža Boha widžecž. Šamjeń.

Cžištoścž a pózcžiwoscž.

Bőh štwori cžłowjeka šej i podobnoścži,
Šaj tebye štwori Bőh šej i podobnoścži!
Bőh da cži cžėlo cžište, štrowe,
Šo wobnydenje by cži nowe
Ša dušchu twoju štrowe było,
Tu cžištu cžište šamo knyło.

Bőh šjewi cžłowkej wolu šwoju šwjatu
We kašnjach Božich tebi, wšchittkim datu:
Ty hladacž maš tu šwojoh' cžėla,
Šo dušcha nješmjertna by mēla
Tu hődne bydenje w tym šwėcze.
Budž dušcha cžišta w cžištej hēcze!

Swět pyta kšyncz nětk czi czystosc twoju,
Czi napołożic hrěšnu wolu kwoju.
Essy podwolil ho hižo jemu?
Essy woprowal ty hižo stemu
Tak kwoje czěło w njehornosczi,
Haj kwoju duschu w njecziscosczi?

Hrěch płodži tebi hórke sahubjenje,
Czi czěło, duschu do skazjenja czehnje.
O cžłow'cže! Hladaj, kedžbuj na ho!
Ma hrěch cze hižo? Wutorhń sažo
Sso ty jom'. Daj ho Bohu i nowa
A dzerž ho kweru Božoh' kłowa!

W.-W.

Musa młodžiny.

Nascha młodžina njemóže husto dośc w tym powołanju a džěle, kotrentuž je ho wěnowała, sa pschichod to namakacž, šchtož by jej, šchtož by jenotliwemu mohło bycž na cžaž žiwjenja wschědne džěło a wschědny khlěb. To je něščto, šchtož naš wulžy jara traschi a tynchi, a to cžim bóle, hdnž kšynchiš, so młodžina wot 14. hacž do 21. lěta wucžini 7. džěl žykeho wobndleřstwa Němskeje; a džewjecž džekatkow i njeje pyta we něčajkim powołanju kwoje sežiwjenje. W Sakskej hu to psches 700 000.

Wo tym, šchto žiwjenje tutym 9 milionam Němskeje škicža, chze pschěhlad a powucženje dacž wustajenža: „Das junge Deutschland“, kotraž bu njedawno w Lipsku wotewrjena. Wona pokasuje czi wožebje wulku wobndleřsku nusu tak, so ho štróžiš. Młodemu cžłowjekei njeje móžno, ho na kwoje powołanje pschihotowacž; rum a cžaž pobrachuje. A nimo toho je džěło w nowotarškich džekalnjach tajke, so džěla-čzeť tak prawje sa tym njepschindže, šchto jeho džěło jemu je; wono wořtanje mjehaniški, swonkowny cžinf. A wschudžom ľaka „wottwarjenje“ a pschemenjenje powołanja a džěla. To- hódla je młodžina w nusu. Zej dnrbi ho škladnosć dacž, kwojeho žiwjenja saměr a poľnosć druhdže ľesnacž, ho dru- hdnje wudospoľnjecž sa hódneho cžłowjeka w kwohodnym cžažu a w „kwohodnym cžažach“. Wustajenža pokasuje, i ľajkim žohnowanjom sa młodžinu kwohodny cžaž je — hdnž ho pra- wje a hódnje wutrjeba. A so to by, sa to ma ho lud staracž, sa to ma pak ho tež žyrkej, wožada, mištr, mištrka, dom, kwojba, staracž. A tak młodžina hódnje kwohodny cžaž a do- wol — a tutón ma ho pschi tajkich wobštejnoscžach žadacž! — wužiwa, wo tym rosprawja nam wožebity wotdžěl wustajen- žy. A tu ma kwoje měřtno pschědnyščem tež ewangelska mło- džina se kwojimi šjednocženřstwami: stara ho wo wofschewje- nje dusche a ducha, wo wufubľanje cžěla a ducha. Doścž pěk- nyh a pschihódnyh wobrasow, modellow, pokastow a wjele spižow, knihow a drugeho rostkladuje czi to tam w jenotli- wnym. —

Sa młodžinu, ale pak tež sa starščich a starňch je špomož- ne, wopytacž tutu wustajenžu. Wona pokasuje tu nusu — ale pak tež nowu nadžiju.

Stat a biblija.

Amerikanřke nowiny powědaja, so wschnosć w New- yorku njedawno proštwu dosta, so by pschipoľnała nowe „Antibibliřke šjednocženřstwo“. Ze je řebi, ľaž piřa, sa saměr ľčiniľo, se kłowom a piřmom podnrčž nahľadnosć biblije,

wotřtronicz wschě ľakonje, kotrež porucžaja, so ma ho biblija w řchulach cžitacž, a cžłowjekow wufwobodžicž i teje wěry, so je biblija Bože kłowo. Sapodať je tutu proštwu Charles Redt, prawisniť ruskeje řowjetwschnosće w Amerizy. Pschi- řpomnjene bě, so towarřstwo ho njenadžija pjenježnyh do- bnyťkow. Nowina „Christian Herald“ pschisřpomni ľ tomu:

„Ja njedwěľuju na tym, so towarřstwo, řměje-li dozřla wobřtacz, dobnťka njepschinjeke. Wono njepschinjeke dobnťka ani řebi ani sa powřchitkowne dobre žykeho řtata ani sa ně- ľajku druhu dobru wěž, — to je jeho wožud. Ale njech je tole tež wěřte, wono je tola tež móžno, so by jeho řkutkowanje po něľajkim pucžu ľ tomu kľužilo, so bychu Sswjate piřmo wu- tupile, řu jo dnrbyke i wohnjowym piřmom napiřacž hacž ke řoncžinam řemje. Pschěscžěhanje kľuži řřoncžnje jenož ľ ros- řchěrjenju dobreje wěžy.“

Stat je proštwu a namjet tutoho řjednocženřstwa wot- pokasať. Njedžiwamy drje řo, so bě řapodatny wot řastupjerja řowjetřkeje Ruskeje. Sřosumimny tak tež, cžehodla czi, kotřřž politisžy tak žyle na ľěwizy řteja, bibliju tamaja.“

A hiřcže něščto sřosumimny, to, so mny, so řřchěscžijansžy řtarřchi njemóža do toho řwolicz, so bychu řo řich džěcži řjes biblije wufubľake.

Džaf.

W měřcže Stuttgart maja řotry doma diaľonisřow a te tak mjenowane Olga-řotry darmotnu řěřbu na dróhownyh ře- ľesnizach. To je wschěje cžěscže hódny řkutť řarjadnisřwa tuteje řeleřnizy. Sa hódny póřľachu nětko tute řotry řhromadnje řa- řjadnisřwu 1800 porow nohazřow, kotrež běchu řame řchtrňo- wake, a postajichu, so bychu řo tute hódny mjes wóřnikow — řahrřerřonal — dróhoweje řeleřnizy rosđžěľike.

Tutomu řkutťej ľubořcže a džafa njeřřu tež žyle na ľ- wizy řtejaze nowiny pschipoľnacže řapowědžicž mohke. Haj, ľubořcž pschewinje řwět! Zež tutón wožebity řkutť řmilnyh řotrow je dopokas wjazy sa to.

Žyrkej a řtat.

Kermusřa w Raňřchoasřizy.

W ľěcže 1912 pořwjećzi njedawno řemřěny D. Paul w řrajinje Madžame pschi Kilimandsřaro nowu řyrkej. ři- řo we wójnje bě wožada tak pschibnyľa, so bě tutón Boži dom pschemaľny. Tuž řu w tutej řrajinje něťk nowy Boži dom na- twarili a direktor Lipsčansřkeho miřionřwa, dr. řhmels, je řón, na kwojim miřionřkim pucžowanju tam pschěbnyľo, pořwjećziť. Na 3000 cžłowjekow bě řo w nim sa tutu řwja- točnosť řhromadžiko; tež jendžěľřki řejťman tamneje řraji- ny bě pschitomny, tohorunja miřionarojo a řarmarjo wo- řolnyh řrajinow. Pořwjećženje wufonja řenior Ramu Lip- řčansřkeho miřionřwa a přěnje přědowanje džěřěřke dr. řhmels. řo nim řěčěřěke 8 cžornyh wožadnyh řastupje- řjow, — dopokas sa to, ľať tež našchi ařřikanisžy cžorni řřchě- řčijenje řamóžēja pschipoľjedarjo řnjeľoweho kłowa bycž. Wo wobřhěřnyh darach tutnyh domoródnnyh řřchěscžijanow řwědcžěřěke tež poľawnisřki řhor wučěřřkeho řeminara w Ma- řangu, kotryň pschi Božej řkľužbjje řobuřkutťkowsře.

W řamburg-řľtonje wotměje řo wot 19. hacž 26. augu- řta tutoho ľěta wulki ľutherřki řřěřd abo „ľutherřki řyđžen“, ľaž řmny řo to w pořľednim cžažu bóle a bóle nawucžili pra- řicž. Tam řhromadža řo pschědewřščem wschitžy wufnamni wjednisžy ľutherřkeho wěřnywřnacža w Němskej, ale niz jeno

tuczi, woczafuje ʒo, ʒo ʒo teʒ wjednizy lutherskich zyrkwjom druhich krajow wobdʒela, tak Skandinawiskeje, Ruʒowskeje, Franzowskeje, Hollandiskeje, Wuheriskeje, Juʒnosłowjanskeje a Čěšćosłowakskeje a teʒ Ameriki. To nam ʒa to ʒwědčzi, ʒo směje tuto seńdzenje ʒa lutherske zyrkwje Němskeje a do zyla ʒa luthersku zyrkej woʒebiteje waʒnošće.

„Explosionsball“. Pod tutym napišmom podawa naša ʒaſſka ewangeliska korrespondenza ʒčěhowaze, pšchispomnišchi hiʒo do ʒwojeje rosprawy, ʒo to njednrbjało dozyla móžno bncz: Sarjadništwo toho dʒela města Barlina, w kotrymž bě ʒo tamne ʒałoštnje rosbuchnjenje ʒtało, došta bórny po tutym ʒrudʒazym podawku poſćiczenja wšchelakich towařstwow a ʒjednoczeństwow, kotrež chynchu reje (Ball) a druge pomozne wuhotowanja wuhotowacz a ʒ tutym ʒnjeſboʒennych podpjeracz. Njewěšch, hač dnrbišch ʒo bóle dʒiwacz na tutej we tajkiche poſćiczenjach ʒo jewjazej njeſchiknošćzi abo hač dnrbišch ʒo w ʒwojej wutrobje poſtrožicz dla tajkeje njelepoſćje a tajkeho ʒabludʒenja wšcheho ʒačuwanja, ʒ kotrymž chzeja ʒebi tu pšchi rospadankach a płomjenjach ʒo ʒaſypowazeho wulkomeſchczanſkeho doma ʒaʒwěczicz dylotaze płomjenſchto čłowieſkeje ʒadoſćje po wuʒiwanju ʒiwjenja. „Samēr dnrbi drje ʒrědkſi ʒwječicz“, tak piſche nowina, kotruž woʒebje dʒelaczjerjo a pšchſtajeni čitaja, „ale maſch teʒ padny, w kotrychž ʒrědkſi samēr tamaja. Powſchittowne rejwanſke wuhotowanja ʒa ʒpomozěrſke dʒělo hiʒo ʒu lědy ʒnjeſliwe, wopominanje morwnych a jazzbanda ʒ kóſłopiwow, je něſchto, ʒchtož je wšchē mjeſny pšchecročiko. Šchłoda, kotruž je ekſplozija nacʒinika, je wjetſcha hač 1 000 000 hriwnow. „Spomozěrſke ſkutkowanje“ ʒ tajkimi ʒrědkami a na tajke waſchne ʒo jewjaze, by idealneje ſchłodny, by ʒnutſkowneho ſchłodowanja telko nacʒiniko, ʒo to njeje móžno wuměricz“. — Šchto prajimy to my? W ludu, kotryž chze a móže a ʒmē rejowacz na tym dnju, na kotrymž wopomina milijonny krawwnych woporow wulkeje wójny, je wšcho móžno, kaʒ teʒ tuta bludnošć a hórſcheho runje tak. Tehodla budʒe teʒ to to najlěpſche, ʒo my, woʒebje w Saſſkej, wopominanje naſchich padnjennych rjekow na ʒmjertnu njedʒelu poloʒimy. Wpſczanſkeje maʒny dla tola Saſſka tak hiʒo ʒ druhimi němſkimi krajaſami tutón dʒeń na ʒamʒnym dnju njeʒwječzi. Tuž ʒwječzimy jón ʒobu na njedʒeli ſemrětnych! Tam mamy ʒa naſchich padnjennych rjekow, kiž w zuſej ſemi abo w domiſnje ʒpja ʒwój poſledni ſemſki ſpar, dʒeń, na kotrymž reje a drugi hoſſ a toſſ njekaſny mēr a njemoli nutrnošć a njerani hiʒo tak čzeʒlo ſranjene wutrobny! ʒdʒela je dʒe ʒo po tym hiʒo čziniko. — To wšcho ʒluſcha do ſtruchweho ʒapitla abo ʒtawa „ſnamjenow naſcheho čʒaʒa“.

Wólby do woʒadneho ʒaſtupjerſtwa abo do zyrkwineho pšchedſtejczerſtwa pšchinjeʒe tuto lěto ʒaſſkim woʒadam. Wſchitʒy čzi ʒaſtupjerjo, kotſiž njebuchu pšched 3 lětami woleni, wuſtupja po ʒakonju. Sa nič maja ʒo nowi wolicz, wē ʒo móžeja ʒo dotalni ʒaʒo wolicz. To ʒame płaczſi teʒ ʒa tych ʒaſtupjerjow, kotſiž buchu pomolani, Wolicz budʒeja drje woʒadny ſwjetſcha w mērzu.

Wſchelake ʒ bliſſa a ʒ daloka.

— **Konfirmacija**, tutón waʒny dʒeń naſchich dʒěczzi, je ʒaʒo bliſko a ſtarſchi a čmótſija čzinja pšchihotny ʒa to, ʒo by dʒěčzo, ʒyn abo dʒowka, mótk abo mótkſa, doſtojnje ʒwječziko tutón ʒwjedʒeń. So to by, do toho ʒluſcha pšchede wšchem nutrne ʒnutſkowne pšchihotowanje a ſmyʒlenje, ale to ſwonkowne njeje bjes waʒnošće; runje to ſwonkowne móže ſkaſncz doſtojnošć a teʒ ʒohnowanje tuteje ʒwjatocžnošće. Tehodla

teʒdʒubjczje teʒ na to. Njech dʒěčzo pšchſtupi pěkne a ʒwjedʒeńſzy ſhotowane na tutym dnju ʒe Rnjeſowemu woſtarjej, niʒ paſ jaſo popka ʒ wuſtajeńſkeho woſna! Draſta budʒ hódna tutnych ʒwjatnych woſomiſkow. Rjecʒas woſoło ruki a druge nje- trěbne pšchidawſki nimaja prawa tam, hđeʒ najrjeńſcha pſcha je poniʒnošć a nutrnošć, wutrobna radoſć, woſboʒaze do- wěrjenje, wěrne a prawne modlenje, ſchecſczijanſke wuſnacze! Šchtož dʒěčzo nimo doſtojnje draſty a ſpěwaſkich — a ʒnadʒ hiſchczje ſchizika na rjecʒaſku, a hólz ʒnadʒ čʒaʒnika — darow doſtanie, to ʒo jemu njech poloʒi na pěkne ſhotowane blido domach. Mjes tutymi darami njech njepobračuja dobre a pšchihódne knihi. Wſcho mózne druge kupuje ʒebi poſdʒiſcho młodny čłowiek ʒam, dobre knihi paſ jara porědko. Tehodla čmótſija a pšcheczeljo naſchich paczerſkich dʒěczzi, poſtarajczje ʒo wo to, ʒo bychu wone, ʒo by naša młodʒina dozyla dobre a pšchihódne knihi mēla — a teʒ čzitaka!

Š Klufſcha. Sańdʒenu wutoru wotmē ʒo w Šchuſterez hoſczenzu derje wopytany miʒionſki wječor. Miʒionſki inſpetkor ſaraſ Handmann ʒ Drjeʒdʒan běſche pšchſchoſ, ʒo by wo nuſny póhanſtwa a wo wobſboʒazym dʒěle miʒionſtwa pšchednoſchowaſ. Wón ʒam je něhđe 16 lět doſho jaſo miʒionar mjes Tamulami w Indſkej ſkutkowal, bu potom we ʒwětowej wójnje wot ʒendʒelczanow do lěhwa ʒa jatnych wotwjedʒeny a ſčoncžnje ʒ lódʒu „Golkonda“ do domiſny pšchewjedʒeny. Tudny wón nětko ʒo ʒa ſbudʒowanie ʒajima ʒa miʒionſtwa prózuje. ʒeho pšchednoſchł počahowaſche ʒo na miʒ. dʒělo mjes Tamulami. ʒaʒne, kraʒne ʒwětłowobraſy počaſowachu nam kraj a ʒiwjenje tamneho luda, kaʒ teʒ dʒělo a ſkutki miʒionſtwa tam. Napoſledku ʒo ſberka ʒa miʒionſtwa mjes póhanami ſberaſche. Popołdnju běſche pšchednoſcheſ te ʒamʒne ʒwětłowobraſy hiʒo w Komorowſkej ſchuli počaſowaſ. Njech jeho ʒłowa a wobraſy ſroſumjenje a horliwoſć ʒa miʒionſtwa, tutón waʒny a nuſny ſkutk ʒiweje ſchecſczijanſkeje zyrkwje w naſchej woʒadze a teʒ ſwonka njeje ſbudʒuja!

Sdʒary. W naſchej woʒadze bu w minjenym lěczje ſchczennych 68 dʒěczzi, 41 hólzow a 27 holzow; 47 w Sdʒarach a 21 we Berminghoffje, mjes nimi ras trójniki. Wěrowanjow běſche 18, 13 w Sdʒarach a 5 we Berminghoffje, khowanjow 20, 13 w Sdʒarach a 7 we Berminghoffje. Spowjednych běſche wšcho hromadʒe 1392, we Sdʒarach 1215 (979 Eserbow a 236 Němzow) a we Berminghoffje 177. Eswój ſchczęńſki ʒlub je wobnowiko 67 dʒěczzi, we Sdʒarach 38 a we Berminghoffje 29, mjes přeniſchimi 13 na ʒerbſkim a 25 na němſkim. Wu- noſchł zyrkwinnych kollektow běſche 367,31 hr. a wunoſchł dom- jaznych kollektow 433,05 hr. Sa ʒwjate miʒionſtwa je ʒo na- hromadʒiko 246,68 hr. a ʒa Guſtav-Abolſſke towařstwo 30 hriwnow.

— **Dodawſ a porjedʒeńta:** Tydʒenja nam ʒ Moʒacziz mjenowany 90lětny ſchědʒiwz njerēla Telfa, ale je knjes Telfa w Truʒezach. — W roſprawje wo ſeńdʒenju ʒonow we Lubiju mjenowana ʒotra je ʒotra Sača w Droʒdʒiju. — We přenjej ſchtucžny tſeczſi ryncʒſk ma ʒo čzitacz a ſpěwacz: „Nam wjeʒele je ʒwjate daſ!“; dale w drugej ſchtucžny 9. ryncʒſk ma pola ʒłowa „We“ wyʒoſćozzi „e“ wuwostacz; dale w tſeczſej ſchtucžny 7. ryncʒſk ʒłowo „Komu“ tuto kraſeſtwa ma „u“ wuwostacz.

Wiſtowanje: R. w B. ʒa Serageſima. — T. w B. ʒa Čſto- mihi. — W. w Hu. ʒa Inwocavit.

Samolwity redaktor: ſaraſ Wyrʒacz w Moʒaczizach.